

Wysokość ustawienia zbiorników splukujących miski ustępowe i pisuary wg PN-85/B-7500/01. Niezabudowane w szafkach kuchennych zmywaki i zlewozmywaki, a także umywalki, pisuary i zlewy powinny być przymocowane do ścian w sposób zapewniający łatwy demontaż oraz właściwe użytkowanie przyborów. Konstrukcja wsporcza przyboru sanitarnego obciążonego siłą statyczną równą 500 N, przyłożoną w środku przedniej krawędzi obrzeża przyboru w czasie 3 h, nie powinna się w sposób widoczny odkształcić. Miski ustępowe i bidety powinny być przymocowane do posadzek w sposób zapewniający łatwy demontaż i właściwe ich użytkowanie. Miski ustępowe powinny być ze wszystkich stron dostępne. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowywanie lub zabetonowanie ich obrzeży przy posadzce jest niedopuszczalne. Spust wody powinien nastąpić po jednokrotnym, lekkim uruchomieniu dźwigni zaworu spustowego zbiorników splukujących lub zaworu ciśnieniowego splukującego. Poza okresami splukiwania woda nie powinna dopływać do miski ustępowej lub pisuaru.

Wpusty podłogowe

Wpusty podłogowe powinny być zamontowane w pobliżu punktów czerpalnych lub w pobliżu ścian, fundamentów pod pompy, oraz w kotłowniach itd. Wpustów tych nie powinno się umieszczać na ciągach (traktach) komunikacyjny.

Przelew z umywalki, zbiorników splukujących itp. należy łączyć z podejściem kanalizacyjnym powyżej zamknięcia wodnego.

Rury wentylacyjne

Przewody spustowe (piony) powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne do wysokości od 0,50 do 1,00 m ponad dach w taki sposób, aby odległość wylotu rury od okien i drzwi prowadzących do pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wynosiła co najmniej 4,0 m.

Rury wentylacyjne powinny w miarę możliwości tworzyć pionowe przedłużenie przewodów spustowych. Jeżeli średnica przewodu spustowego jest mniejsza od 150 mm, górna część rury wywiewnej poniżej dachu w odległości 0,50 m od jego powierzchni powinna być powiększona o 50 mm. Rur tych nie należy wprowadzać do przewodów wentylacyjnych z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz do przewodów dymowych i spalinowych.

1.1.2. Instalacja wodociągowa

Dane ogólne

Instalacja wewnętrzna zasilana będzie z przyłącza wodociągowego, które należy doprowadzić do kotłowni od granicy posesji. Wewnątrz budynku w pomieszczeniu kotłowni zaprojektowano wodomierz główny skrzydełkowy POWOGAZ JS 1,5 DN20.

W celu ochrony sieci wodociągowej zewnętrznej zaprojektowano zawór antyskażeniowy ze spustem DANFOSS EA251 DN20.

Rozprowadzenia i podejścia do przyborów sanitarnych zaprojektowano w posadzkach i w bruzdach z rur polietylenowych sieciowanych typu PEX z warstwą antydyfuzyjną aluminiową np. TECE. Zabrania się stosować połączenia gwintowane zalewane w posadzkach lub zamurowane w bruzdach.

Na rurociągach magistralnych stalowych dla wody zimnej zaprojektowano izolację cieplną Steinom o grubości 9 mm w celu uniknięcia kondensacji pary wodnej na powierzchni rury.

Izolacja zalewana w betonach lub w zamurowywana w bruzdach powinna posiadać pokrycie zabezpieczające izolację przed nasiąkaniem.

Trasy i średnice przewodów pokazano w części rysunkowej opracowania.

Prowadzenie przewodów

Przewody poziome instalacji wodociągowej wody zimnej wewnątrz budynku nie powinny być prowadzone powyżej przewodów centralnego ogrzewania, ciepłej wody, przewodów gazowych i przewodów elektrycznych bez osłony. Minimalna odległość przewodów od przewodów ciepłych powinny wynosić 10 cm, mierząc od powierzchni rury. W przypadku, gdy odległość przewodów z polichlorku winylu i polietylenu od przewodów CO jest mniejsza niż 10 cm, należy zastosować izolację termiczną. Przewody należy również izolować, gdy działanie dowolnego źródła ciepła mogłoby spowodować podwyższenie temperatury ścianki przewodu powyżej +30°C.

Przewody wodociągowe rozdzielcze powinny być prowadzone po ścianach wewnętrznych budynku. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się prowadzenie przewodów w gruncie, pod warunkiem układania